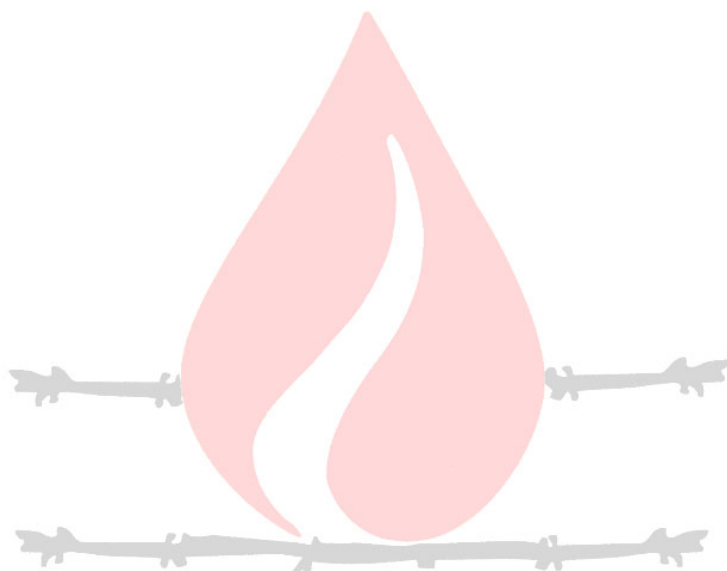

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

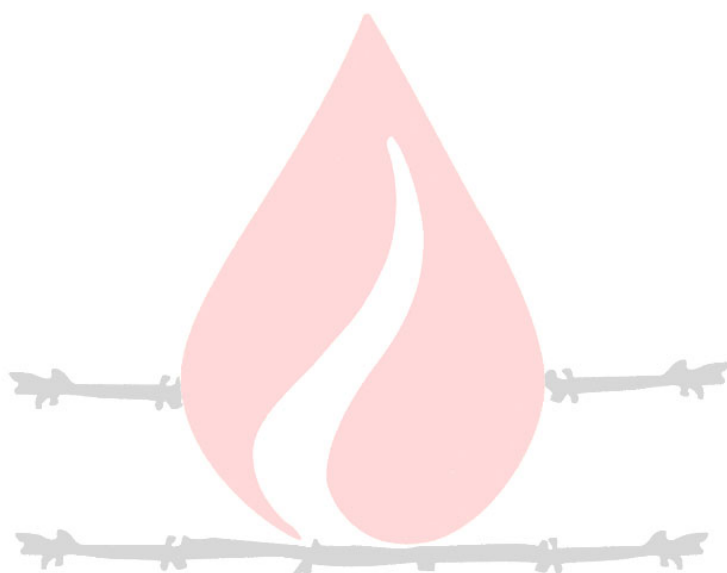

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

مهر ۱۳۹۷
۹۷۰۷۰۵۸

نگاهی به کارنامه حقوق بشری آمریکا، کانادا، فرانسه و انگلیس (۱۳)

گزارش راهبردی ۹۷/۵۸

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، فرانسه و انگلیس، در مهرماه ۱۳۹۷، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۱۹ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص نقش سیاست‌های مهاجرتی فاجعه‌بار دولت آمریکا در جدا کردن تعداد بیشتری از خانواده‌های مهاجر و پناهجو از یکدیگر، در قیاس با گذشته، نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

(الف) اتخاذ عامدانه سیاست‌ها و اقدامات مهاجرتی از سوی دولت آمریکا در راستای وارد آوردن صدمات جبران‌ناپذیر به هزاران خانواده مهاجر جویای امنیت در ایالات متحده، از جمله جدا کردن اعضا بیش از ۶۰۰۰ خانواده از یکدیگر در دوره زمانی چهارماهه، از آوریل تا اوت سال جاری میلادی؛

(ب) اشاره به انجام پژوهشی با عنوان «ایالات متحده آمریکا: «شما هیچ حقی در اینجا ندارید»: تأخیرهای غیرقانونی، بازداشت‌های خودسرانه و سوء رفتار با پناهجویان در آمریکا»، مبنی بر برملاء ساختن اقدامات بی‌رحمانه دولت دانلد ترامپ در راستای تضعیف و از هم پاشاندن نظام پناهندگی در این

^۱. دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ نشریه پروگرسو (The Progressive)؛ سایت خبری - تحلیلی میدل ایست آی (Middle East Eye)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC News)؛ شبکه خبری سی.بی.سی (CBC)؛ سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ روزنامه نیویورک تایمز (New York Times)؛ خبرگزاری اسپوتنیک (Sputnik)؛ کمیسیون برابری و حقوق بشر (Equality and Human Rights Commission) و سایت پالیتیکس هوم (PoliticsHome).

^۲ USA: 'You Don't Have Any Rights Here': Illegal Pushbacks, Arbitrary Detention and Ill-treatment of Asylum-seekers in the United States

کشور، در تناقض با قوانین آمریکا و قوانین بین‌المللی، با توجه به اعمال سوء رفتار و یا در برخی موارد اعمال شکنجه علیه این مهاجران؛

ج) تأکید بر لزوم انجام تحقیقات سریع، جامع و بی‌طرفانه از سوی کنگره و آژانس‌های مجری قانون در ایالات متحده، مبنی بر پاسخگو کردن و مسئول شمردن دولت در این خصوص و اطمینان حاصل کردن از عدم رخداد مجدد این موارد؛

د) اشاره به اقدام مقامات آمریکا به جدا کردن اعضا نزدیک به ۸۰۰۰ خانواده از یکدیگر و از این رو، تأکید بر تلاش مقامات این کشور برای دادن اطلاعات نادرست به شهروندان خود در این زمینه و یا تداوم بخشیدن به اقدامات غیرقانونی خود، به‌رغم ابراز دعاوی و یا صدور فرمان‌های قضایی از سوی دولت جهت ممانعت به عمل آوردن از این روند؛

ه) اشاره به اتخاذ سیاستی، از سوی دولت آمریکا از سال ۲۰۱۷ تاکنون، مبنی بر زندانی کردن اجباری و نامحدود پناهجویان، در اغلب موارد بدون در اختیار داشتن حق برخورداری از آزادی‌های موقت، به‌مثابه بازداشت خودسرانه و در تناقض با قوانین ایالات متحده و بین‌المللی؛

و) تأکید بر لزوم اتخاذ اقدامات سریع از سوی کنگره آمریکا در راستای پایان بخشیدن به زندانی شدن کودکان و خانواده‌های مهاجر، برای همیشه و بهره‌گیری از گزینه‌های دیگری چون، برنامه مدیریت پرونده‌های خانوادگی، با توجه به کارآمدی ۹۹ درصدی آن در رابطه با کمک به خانواده‌های پناهجو، در زمینه ارتقای درک و سازگار شدن آن‌ها با الزامات و قوانین مهاجرتی^۳؛

Organization for Defending Victims

of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه نیویورک تایمز، در روز جمعه ۱۳ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص محکوم نشدن اکثریت مأموران پلیس سفیدپوست مرتکب به قتل شهروندان سیاه‌پوست آمریکایی، توسط دستگاه‌های قضایی این کشور، مبنی بر:

۳. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/10/usa-treatment-of-asylum-seekers-southern-border/>

(الف) اشاره به تحقیقات انجام شده توسط این روزنامه در زمینه دستیابی به نتیجه پیگیری ۱۵ پرونده قتل، از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ و غیرقابل توجه بودن عملکرد پلیس در اکثر موارد و مشاهده تنها چند مورد محدود، مبتنی بر ارائه توضیح از سوی مأمور مربوطه در خصوص قتل شهروندان سیاه‌پوست: این در حالی است که برای اکثر تیراندازی‌های منجر به مرگ توسط پلیس آمریکا، توجیهات حقوقی و قانونی ارائه داده شده است؛

(ب) اشاره به ارائه کیفرخواست و یا تفهیم اتهام در ۸ مورد از پرونده‌های یاد شده و تنها صدور حکم محکومیت از سوی دادگاه برای ۳ پرونده، مبتنی بر یک پرونده محکوم به تحمل حبس، آن هم به دلیل اعتراف مأمور پلیس مزبور به قتل: متهم نشدن هیچ یک از مأموران پلیس در ۷ پرونده دیگر؛

(ج) اشاره به پرداخت غرامت به بسیاری از خانواده‌های افراد مقتول، از ۸۵۰ هزار دلار تا ۶/۵ میلیون دلار، به‌رغم متهم نشدن مأموران پلیس به قتل و یا دیگر موارد خلاف قانون؛

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنج‌شنبه ۱۲ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص کشته شدن صدها تن از شهروندان آمریکا توسط نیروهای پلیس این کشور، به‌ویژه افراد دارای ناتوانی‌های ذهنی و جسمی، محورهای اساسی گزارش مذکور به شرح زیر است:

(الف) اشاره به موارد مختلف به قتل رسیدن افراد مبتلا به ناتوانی‌های ذهنی و جسمی، توسط پلیس ایالات متحده، از جمله به قتل رسیدن جوان ۲۲ ساله مبتلا به اسکیزوفرنی در وان حمام منزلش، در روز ۲۵ ماه مه سال ۲۰۱۷، به دلیل وخیم شدن حال وی و گرفتار شدن او در توهّمات ناشی از بیماری، لزوم توجه به مسلح نبودن این جوان و یا مورد تهدید قرار ندادن افراد دیگر جامعه و مورد حمله قرار گرفتن، تنها به جرم ترک نکردن حمام به دستور پلیس مربوطه: گفتنی است که این جوان مقتول ۱۵ بار

^۴. گزارش روزنامه نیویورک تایمز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.nytimes.com/interactive/2017/05/17/us/black-deaths-police.html>

تحت حملات شوک الکتریکی پلیس قرار گرفت و سرانجام پس از تزریق داروهای آرام‌بخش قوی، از سوی مأموران قانون از دنیا رفت؛

ب) اشاره به قرار نگرفتن مأموران پلیس مزبور تحت پیگردهای قانونی، بی‌اعتنایی رسانه‌های گروهی به این رویداد و یا موارد مشابه آن و یا انجام نگرفتن تظاهرات اعتراضی برای فرد مقتول، از سوی هموطنانش؛

ج) اشاره به آمارهای ارائه شده در این زمینه، مبنی بر تعلق داشتن یک‌چهارم قتل‌های انجام شده توسط نیروهای پلیس آمریکا، به افراد مبتلا به ناتوانایی‌های ذهنی، روحی و یا فیزیکی و تحقیقات دیگر انجام شده در این زمینه، مبنی بر بالاتر بودن این آمار؛

د) اشاره به آمار مربوط به سال جاری میلادی، از ابتدای سال تاکنون، مبنی بر به قتل رسیدن دست‌کم ۱۳۶ تن از شهروندان مبتلا به ناتوانی‌های مختلف توسط مأموران پلیس، مطابق با آمار پایگاه داده‌های روزنامه واشنگتن‌پست و تحلیل‌های انجام شده توسط رسانه‌های محلی؛

ه) اشاره به تفاوت ایالات متحده با کشورهای دیگر در زمینه پاسخگویی به بحران‌های مربوط به بیماری‌های روحی و ذهنی: استفاده از نیروهای پلیس در آخرین مرحله در سایر کشورهای جهان و در آمریکا، بهره‌گیری از این نهاد به‌مثابه نخستین نیروی پاسخگو به دلیل فقدان نهادهای تخصصی دیگر؛

و) اشاره به وجود این معضل در سال‌های گذشته و پیش از ریاست جمهوری داند ترامپ و در عین حال، افزایش یافتن آمار آن، در این دوره به دلیل دستور دولت ترامپ مبنی بر انجام تحقیقات کمتر در خصوص عملکرد ادارات و مأموران پلیس و توجیه کردن این امر با مورد مباحثه قرار دادن کاهش یافتن میزان تعهدات اخلاقی نیروهای پلیس در صورت افزایش یافتن نظارت پلیس فدرال بر آنها؛

ز) اشاره به مسلح بودن تمامی مأموران پلیس در ایالات متحده، با توجه به در اختیار داشتن سلاح از سوی اکثر مجرمان و خلاف‌کاران آمریکا و از این رو، اختصاص یافتن بخش عمده‌ای از آموزش نیروهای پلیس به استفاده از سلاح گرم و حفاظت شخصی و در نتیجه رشد فرهنگ تقابل جویانه حداکثری در میان این نیروها، به‌ویژه در مواجهه با رویدادهای ویژه در محلات خاص؛

۵. گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی نشریه آمریکایی اجتماعی پروگرسو، در روز چهارشنبه ۱۱ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص رو به وخامت گذاردن وضعیت کودکان مهاجر و پناهجوی زندانی در ایالات متحده، به رغم جدا نشدن اجباری آنها از خانواده‌هایشان بر سر مرزها، محورهای مهم این گزارش عبارتند از:

الف) اتخاذ تدابیر جدید، چون صدور مجوز برای بازداشت نامحدود خانوادگی مهاجران و ایجاد تغییر در مقررات پناهندگی بر اساس قوانین آمریکا، از سوی دولت دانلد ترامپ و منجر شدن این تغییرات به افزایش تعداد کودکان بازداشتی بدون سرپرست^۶؛ اشاره به گزارش روزنامه نیویورک تایمز در خصوص

^۶. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی واشنگتن فری بیکن، در روز پنجشنبه ۱۵ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص معرفی مقررات جدید از سوی دولت دانلد ترامپ، در راستای زندانی کردن کودکان مهاجر غیرقانونی و والدینشان، مبنی بر

الف) برافروخته شدن مجدد آتش مناقشات بر سر سیاست مهاجرتی «عدم تحمل» در آمریکا، با معرفی مجوزهای قانونی از سوی دولت این کشور، در رابطه با زندانی کردن کودکان مهاجر غیرقانونی، به همراه والدین خود و برداشتن موانع پیش روی تلاش‌های دولت در راستای نشان دادن شدت عمل و سخت‌گیری‌های بیشتر در این خصوص؛

ب) اشاره به پیشینه قانونی زندانی کردن کودکان مهاجر غیرقانونی، در زمان ریاست جمهوری بیل کلینتون، با عنوان توافق‌نامه فلورس (برگرفته از دعوای قانونی میان گروهی از کودکان مهاجر بی‌سرپرست و دولت وقت آمریکا، تحت عنوان فلورس در برابر رینو)؛

ج) اشاره به یکی از مفاد این توافق‌نامه، مبنی بر لزوم آزاد کردن بی‌درنگ این کودکان دستگیر شده در فاصله زمانی ۲۰ روزه و ضرورت نگاه‌داشتن آنها در فضایی با حداقل‌ترین محدودیت‌ها، با توجه به سن و نیازهای ویژه‌شان؛

د) اشاره به پدید آمدن مشکل در زمان اعمال این قانون در خصوص عبور غیرقانونی کودکان از مرزهای جنوب غرب آمریکا، به همراه والدین خود و ناگزیر شدن مأموران مهاجرتی به قرار دادن این بزرگسالان به همراه کودکانشان در بازداشتگاه‌های برخورداری از «حداقل‌ترین محدودیت‌ها» و آزاد کردن آنها ظرف مدت ۲۰ روز، همچون کودکانشان؛

ه) تأکید بر بحث‌برانگیز خواندن این معضل از سوی دولت آمریکا با توجه به فراهم آمدن، امکان قاجاق کودکان از مرزهای کشور، توسط والدین و یا دیگر سرپرست‌های این کودکان و سوءاستفاده کردن آنها از شرایط دلخواه واحدهای خانوادگی در بازداشتگاه‌ها: عوامل برانگیزاننده دولت دانلد ترامپ برای اتخاذ سیاست عدم تحمل، جدا کردن کودکان از والدین و بروز تمامی مباحثات و مناقشات به وقوع پیوسته در ماه‌های اخیر؛

و) اشاره به تلاش دولت آمریکا برای مورد تجدیدنظر قرار دادن توافق‌نامه فلورس و اصلاح آن، در راستای فراهم آوردن امکان زندانی کردن کودکان و والدینشان توسط مأموران مهاجرتی و در عین حال، متهم ساختن والدین به اتهامات کیفری و در نهایت با شکست مواجه‌شدن این اقدامات با توجه به پدید آمدن دعوای حقوقی؛

ز) اشاره به اقدامات اداره گمرک و مهاجرت آمریکا در راستای ایجاد اصلاحات لازم در زمینه قانون فلورس و یا پایان بخشیدن به آن و از این رو گشایش مسیر لازم برای دولت آمریکا جهت اجرای قوانین سخت‌گیرانه خود در این زمینه: افزایش مدت زمان بازداشت خانواده‌های مهاجر غیرقانونی از ۲۰ روز، همراه ساختن مقوله بازداشت کودکان با نیازها و اولویت‌های سیاست‌های مهاجرتی آمریکا در سال ۲۰۱۸، تجهیز کردن مراکز بازداشت خانوادگی به مجوزهای فدرال و رها کردن آنها از بند لزوم دریافت مجوزهای ایالتی، همچنین فراهم آوردن زمینه لازم برای افزایش این مراکز خانوادگی؛

۵ برابر شدن تعداد این کودکان از ماه مه (۲۴۰۰ نفر) تا سپتامبر (۱۲۸۰۰ نفر) سال ۲۰۱۷ و اشاره به جدا ماندن بیش از ۱۰۰ کودک از والدینشان، به‌رغم صدور حکم دادگاه مبنی بر لزوم پیوستن اعضای این خانواده‌ها به یکدیگر؛

ب) اشاره به آثار مخرب این سیاست‌ها بر روی کودکان، به‌ویژه کودکان گریخته از شرایط تهدید به مرگ، خشونت و دیگر موقعیت‌های مخاطره‌آمیز و بهره‌برداری از آن‌ها، به‌مثابه بهانه‌ای برای مورد مجازات قرار دادن افراد وارد شده به خاک آمریکا، به‌صورت غیرقانونی و عاملی بازدارنده برای افراد مترصد برای ورود غیرقانونی به این کشور؛

ج) اشاره به تحقیقات انجام شده توسط پزشکان مشاور دولت، از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷، مبنی بر آشکار شدن نشانه‌ها و روندهای مخاطره‌آمیزی چون، کاهش وزن نوزادان، تجویز داروهای بزرگسالان برای کودکان، آسیب‌های شدید ناشی از درهای کشویی فولادی بازداشتگاه‌ها و آسیب‌های احتمالی دائمی روحی و روانی کودکان؛

د) اشاره به تغییر سیاست دولت آمریکا از آزاد کردن کودکان زندانی تحت سرپرستی افراد خانواده‌شان، به دستگیر کردن افراد فاقد مدارک قانونی و متمایل به پذیرش سرپرستی کودکان و از این اولویت بخشیدن به موارد نقض قانون مهاجرت در برابر سلامت کودکان و فراهم آوردن سرپناه امن برای آن‌ها؛

ه) اشاره به لزوم اتخاذ راه‌حل واقعی برای رفع این معضل، ازجمله پایان بخشیدن به بازداشت و زندانی کردن خانواده‌ها و در اختیار گذاشتن فرصت لازم برای آن‌ها، جهت پیگیری کردن پرونده‌های مهاجرتی خود، بدون زندانی و متحمل شدن عواقب بلندمدت، به‌ویژه در مورد کودکان؛

و) اشاره به اولویت‌های نادرست دولت ترامپ در رابطه با کودکان مهاجر و خانواده‌هایشان، همچنین صرف هزینه‌های گزاف و به بار آوردن پیامدهای بسیار ناخوشایند و بی‌رحمانه و تأکید بر لزوم پایان

ح) اشاره به مورد قبول واقع نشدن این تغییرات از سوی فعالان مهاجرتی و وکلای قانونی و احتمال مواجه شدن این اقدامات با چالش‌های قانونی و دعوای حقوقی.

۷. گفتنی است که این سیاست‌ها به کمک صرف هزینه‌های چندین میلیون دلاری به مرحله اجرا در می‌آید، هزینه‌هایی که باید صرف صندوق‌های مدیریت بحران، گاردهای ساحلی آمریکا، آموزش نهادهای اجراء قانون و برنامه‌های دیگر می‌شده است.

بخشیدن دولت ایالات متحده به روند آسیب زدن به کودکان و بهره‌برداری از آنها، به مثابه ابزار اجرای قوانین مهاجرتی؛^۸

۵- ارسال نامه از سوی نیکول آستین - هیلری؛^۹ مدیر اجرایی برنامه آمریکا در دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۱۰ مهرماه ۱۳۹۷، به رونالدو ویتیللو؛^{۱۰} مدیر موقت اداره امور مهاجرتی و گمرکی ایالات متحده؛^{۱۱} در خصوص در معرض خطر قرار داشتن زندگی اعتصاب‌کنندگان غذا در زندان‌ها و بازداشتگاه‌های این سازمان، نکات مهم این نامه عبارت است از:

الف) ابراز نگرانی عمیق در خصوص نحوه برخورد با زندانیان اعتصاب‌کننده در زندان مرکزی شمال غربی در تاکوما،^{۱۲} در ایالت واشنگتن و تأکید بر لزوم مورد بررسی قرار دادن دقیق چگونگی رفتار با این افراد در تمامی زندان‌های مهاجرتی آمریکا؛

ب) اشاره به بازدید یکی از پژوهشگران ارشد دیده‌بان حقوق بشر در آمریکا، از زندان مذکور در ماه سپتامبر سال جاری میلادی و دیگر زندان‌های اداره مهاجرت ایالات متحده و ارائه گزارش در خصوص مواردی چون، وادار کردن زندانیان به غذا خوردن و اجرای تدابیر تنبیهی علیه آنها، متناقض با قوانین مربوط به اعتصاب غذای صلح‌آمیز، مانند اتخاذ اقدامات تلافی‌جویانه در قبال این دسته از افراد در بند - زندانی کردن آنها در سلول‌های انفرادی، محروم کردنشان از تمامی خدمات و امکانات رفاهی زندان، محروم کردن آنها از مراقبت‌های درمانی و...؛^{۱۳}

^۸. گزارش نشریه آمریکایی اجتماعی پروگرسو. قابل بازیابی در لینک:

<https://progressive.org/dispatches/the-u-s-detention-of-children-is-only-getting-worse-۱۸۱۰۰۳/>

^۹ Nicole Austin-Hillery

^{۱۰} Ronald Vitiello

^{۱۱} US Immigration and Customs Enforcement (ICE)

^{۱۲} Tacoma

ج) اشاره به افزایش یافتن تعداد این زندانیان، از جمله پناهندگان سیاسی و مدت زمان زندانی شدنشان در دولت دانلد ترامپ و تأکید بر لزوم تجدیدنظر کردن در خصوص چگونگی برخورد با این دسته از زندانیان و حصول اطمینان از قرار داشتن آنها در معرض رفتارهای انسانی و محترمانه^{۱۳}

۶- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۹ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص سکوت مقامات آمریکا در زمینه لحاظ شدن مقوله برتری‌طلبی سفیدپوستان در قوانین نظارتی و مراقبتی و بهره‌برداری آنها از مباحث تهدیدهای امنیتی در راستای ارتقای جزم‌اندیشی در قبال گروه‌های اقلیت^{۱۴} نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

^{۱۳}. نامه دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/10/02/hunger-strikers-ice-detention-risk>

^{۱۴}. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۳ مردادماه ۱۳۹۷، در خصوص بلندتر شدن صدای گروه‌های برتری‌طلب سفیدپوست در آمریکا، در دوران ریاست‌جمهوری دانلد ترامپ، با توجه به واکنش‌های ضعیف وی در قبال این گروه‌ها، مبنی بر: الف) گردهمایی‌های برتری‌طلبان سفیدپوست در روزهای اخیر و درخواست آنها برای به کرسی نشاندن «حقوق شهروندی سفیدپوستان»، نمایانگر وضعیت مخاطره‌آمیز روابط نژادی و تبدیل شدن آن به پوششی برای نژادپرستی، تعصب و بیگانه‌ستیزی، در دوران تصدی ترامپ بر کرسی ریاست‌جمهوری؛

ب) اشاره به اتخاذ سیاست‌های ناامیدکننده از سوی رئیس‌جمهور آمریکا در قبال حقوق اقلیت‌ها، پناه‌جویان و زنان و اظهارات وی در این خصوص مبنی بر مقصر به شمار آوردن تمامی گروه‌های شرکت‌کننده در تظاهرات شارلوتزویل، در سال گذشته، اعم از برتری‌طلبان و گروه‌های ضد نژادپرستی و امتناع ورزیدن وی از محکوم کردن شفاف و صریح گروه‌های نژادپرست؛

ج) اشاره به اظهارات دانلد ترامپ در مورد مهاجران فاقد مدارک قانونی و «حیوان» خطاب کردن آنها و موارد دیگری چون: * اتخاذ سیاست «عدم تحمل» در قبال مهاجران و پناه‌جویان غیرقانونی؛

* افزایش بودجه فدرال جهت محبوس کردن آنها پس از ورود غیرقانونی به کشور؛

* مورد اهانت قرار دادن کشورهای آفریقایی (تشبیه کردن آنها به «توالت») و اولویت بخشیدن به پذیرش مهاجران از کشورهایی چون نروژ؛

* ممنوع ساختن ورود شهروندان از چند کشور عمدتاً مسلمان‌نشین، از جمله ایران؛

* مورد سرزنش قرار دادن اعتراض بازیکنان تیم ملی بسکتبال آمریکا به نابرابری‌های نژادی (زانو زدن در هنگام پخش سرود ملی) اظهار نظر در مورد لزوم اخراج آنها از کشور؛

* عدم اتخاذ اقدامات لازم در زمینه افزایش میزان کشته شدن مردم به دست نیروهای پلیس و کاهش دادن سازوکارهای پاسخگویی این نیروها در قبال شهروندان این کشور؛

د) تأکید بر بیشتر بودن قابل توجه تعداد گروه‌های ضد نژادپرستی و ضد بیگانه‌ستیزی در تظاهرات روزهای اخیر و تلاش آنها برای نشان دادن مخالفت خود با این سیاست‌ها و تأکید آنها بر عدم برخورداری انزجار پراکنی و برتری‌طلبی سفیدپوستان از جایگاه مستحکم در کاخ سفید و یا سیاست‌های دولت آمریکا.

(الف) تلاش آژانس‌های اطلاعاتی و نهادهای اجرای قانون برای تداوم بخشیدن به و یا حتی گسترش دادن اختیارات خود در زمینه تحت نظارت قرار دادن شهروندان آمریکایی، از جمله از طریق شنود گفتگوهای تلفنی، با تکیه بر تهدیدهای پیش روی کشور از سوی (به ادعای آن‌ها) «مسلمانان»: گفتنی است که کنگره آمریکا باید در سال آینده، در این خصوص، بر مبنای قانون آزادی آمریکا تصمیم‌گیری کند؛

(ب) اشاره به سکوت نهادهای امنیتی و اطلاعاتی در خصوص به شمار آوردن گروه‌های برتری طلب سفیدپوست، به مثابه تهدیدی بین‌المللی و لزوم قرار دادن آن در حوزه اختیارات نظارتی این سازمان‌ها؛

(ج) تأکید بر متناقض بودن پیشاپیش بسیاری از اختیارات نهادهای اطلاعاتی و مجری قانون با حقوق شهروندی و از این رو، لزوم گسترش نیافتن این اختیارات در راستای سرپوش گذاردن بر فعالیت‌های گروه‌های سفیدپوست برتری طلب؛

(د) اشاره به نادر بودن مباحث مطرح شده از سوی مقامات قوه مجریه آمریکا، در خصوص این گروه‌ها، در متون استماعیات کمیته‌های اطلاعاتی و قضایی کنگره در ۵ سال گذشته، به رغم نمایش قدرت گسترده، آشکارا و عمومی گروه‌های مزبور در ایالات متحده و کشورهای اروپایی؛

(ه) تأکید بر حائز اهمیت بودن سکوت دولت در زمینه خشونت‌های صورت گرفته از سوی گروه‌های سفیدپوست، در شهادت‌های علنی خود در زمینه مباحث اطلاعاتی، نظارتی و امنیت ملی و متمرکز شدن نهادهای اطلاعاتی و امنیتی تنها، بر روی تهدیدهای ناشی از شهروندان مسلمان و از این رو قرار دادن کنگره و مردم کشور در ناآگاهی کامل در این خصوص - اینکه نهادهای مزبور خشونت این گروه‌ها را موضوعی اطلاعاتی و امنیتی به شمار می‌آورند یا خیر؛

(و) تأکید بر حائز اهمیت بودن امنیت تمامی شهروندان و لزوم اجتناب ورزیدن مقامات از دامن زدن به تعصبات موجود در قبال گروه‌های اقلیت، در جامعه آمریکا.^{۱۵}

^{۱۵}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

*کانادا

- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری سی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۱۷ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص پیوستن کمیسیون حقوق بشر اُنتاریو^{۱۶} به چالش حقوقی جاری در این کشور، در زمینه مدرن‌سازی برنامه‌های آموزشی جنسی، محورهای گزارش مذکور عبارتند از:

(الف) اظهارات مقامات این کمیسیون، در رابطه با اعمال تبعیض علیه برخی از دانش‌آموزان و قرار گرفتن آن‌ها در معرض مخاطرات خشونت جنسی، آزار و اذیت و طردشدگی، در صورت اجرایی شدن برنامه آموزشی موقت ارائه شده در این زمینه، توسط دولت محافظه‌کار استان اُنتاریو؛

(ب) اشاره به جایگزین شدن این برنامه موقت به جای برنامه دولت لیبرال در سال ۲۰۱۵ و همراهی کمیسیون حقوق بشر اُنتاریو با دانش‌آموزان هم‌جنس‌گرا، دوجنس‌گرا و تراجنسیتی ساکن این منطقه، در رابطه با وجود تبعیض در برنامه مزبور بر اساس جنسیت، گرایش و هویت جنسی؛

(ج) اشاره به طرح شکایت از سوی والدین ۶ دانش‌آموز به دیوان حقوق بشر اُنتاریو^{۱۷}، در ماه اوت سال جاری میلادی، مبنی بر نادیده گرفته شدن تنوع و گوناگونی جنسیتی و حقوق دانش‌آموزان هم‌جنس‌گرا، دوجنس‌گرا و تراجنسیتی، در برنامه آموزشی موقت جدید؛

(د) اشاره به مباحثات حقوقی وکلای این پرونده، مبنی بر متناقض بودن این برنامه آموزشی با قوانین حقوق بشری استان اُنتاریو و لزوم غیرقانونی اعلام کردن آن از سوی دولت و

(ه) تأکید بر به چالش کشیده شدن حقوقی این برنامه، همچنین از سوی انجمن آزادی‌های مدنی کانادا^{۱۸} و اتحادیه آموزگاران مقطع ابتدایی اُنتاریو^{۱۹}.

^{۱۶}Ontario Human Rights Commission

^{۱۷}Human Rights Tribunal of Ontario

^{۱۸}Canadian Civil Liberties Association

^{۱۹}. گزارش شبکه خبری سی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.cbc.ca/news/canada/toronto/ontario-human-rights-commission-joins-interim-ontario-sex-ed-curriculum-1.4855398>

*انگلیس

۱- انتشار گزارش از سوی کمیسیون برابری و حقوق بشر^۱ انگلیس، در روز پنجشنبه ۱۹ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص وجود تعصبات و رویکردهای منفی پنهان در میان مردم انگلیس در قبال هموطنان خود، به رغم اعتقاد سه چهارم مردم این کشور به ضرورت وجود برابری و مساوات در جامعه، محورهای گزارش به شرح زیر می باشد:

(الف) انجام نظرسنجی پژوهشی گسترده توسط کمیسیون برابری و حقوق بشر انگلیس، مبنی بر مواجهه شدن ۴۲ درصد از شهروندان بریتانیایی با مواردی از تعصب و جزم اندیشی در ۱۲ ماه گذشته، همچنین با مقاومت روبه رو شدن روند فراهم آوردن فرصت های برابر برای گروه های مهاجر و مسلمان، از سوی مردم این کشور؛

(ب) اشاره به یافته های این پژوهش، مبنی بر ابراز احساسات منفی آشکار از سوی تعداد بیشتری از مردم این کشور، در قبال کولی ها، رومانی تبارها و چادرنشین ها (۴۴ درصد)، مسلمانان (۲۲ درصد) و افراد تراجنسیتی (۱۶ درصد)، در قیاس با بروز این گونه احساسات در قبال همجنس گراها و دوجنس گراها (۹ درصد)، افراد سالمند و بزرگسال بالای ۷۰ سال (۴ درصد) و افراد مبتلا به ناتوانی فیزیکی (۳ درصد)؛

(ج) اشاره به تفاوت میزان جدیت این موضوعات از نگاه مردم، به عنوان مثال، اعتقاد ۷۰ درصد از مردم انگلیس به جدی یا بسیار جدی بودن ابراز تعصب در قبال مباحث نژادی، در قیاس با مباحث مربوط به سن افراد - تنها ۴۴ درصد، همچنین اشاره به وجود موارد ظریف تری از تعصب و جزم اندیشی در جامعه بریتانیا، همچون ترحم و پیش داوری کردن، به طور مثال، بر شمردن افراد مبتلا به ناتوانی جسمی از سوی تنها ۲۵ درصد از مردم، به مثابه افراد توانا و نگرستن ۳۴ درصد دیگر به آنها با ترحم و دلسوزی؛

^۱ Equality and Human Rights Commission

د) اشاره به بخش دیگری از نتایج این تحقیق، مبنی بر اعتقاد دوسوم مردم انگلیس (۶۳ درصد) به انجام نشدن اقدامات لازم جهت فراهم آوردن فرصت‌های برابر برای افراد مبتلا به بیماری‌ها و ناتوانی‌های ذهنی و در عوض ابراز ناراحتی یک‌چهارم دیگر از شهروندان این کشور در خصوص برخورددار بودن از رئیسی مبتلا به بیماری‌های ذهنی (۲۵ درصد) و یا به‌عنوان، عضوی از خانواده (۲۹ درصد)؛

ه) اشاره به دیگر یافته‌های این نظرسنجی مبنی بر:

- احساس یک‌سوم از مردم انگلیس در خصوص انجام اقدامات بیش از اندازه، جهت فراهم آوردن فرصت‌های برابر برای مهاجران (۳۷ درصد) و مسلمانان؛

- اظهارات یک‌پنجم پاسخ‌دهندگان به این نظرسنجی، مبنی بر احساس ناخوشایند آن‌ها در خصوص زندگی کردن فردی مهاجر (۱۹ درصد) یا مسلمان (۱۸ درصد) در همسایگی آن‌ها و حدود ۱۴ درصد از آن‌ها در مورد برخورداری از همسایه‌ای تراجنسیتی؛

- مواجه‌شدن ۷۰ درصد از مسلمانان مورد پرسش قرار گرفته با تعصبات دین - پایه، ۶۴ درصد از افراد سیاه‌پوست با تجارب جزم‌اندیشانه نژاد - پایه، ۶۱ درصد از افراد مبتلا به ناتوانی‌های ذهنی با تعصبات این عرصه و روبه‌رو شدن ۴۶ درصد از افراد هم‌جنس‌گرا و دوجنس‌گرا با جزم‌اندیشی‌های جنسی، در سال گذشته؛

و) اشاره به مواجه‌شدن افراد زیر ۳۵ سال با موارد بیشتری از تعصبات سنی، در قیاس با افراد ۳۵ تا ۵۴ ساله و یا بالاتر از ۵۵ سال، به ترتیب به میزان ۳۹ درصد، ۲۰ درصد و ۲۲ درصد؛^{۲۱}

Organization for Defending Victims

۲- انتشار گزارش از سوی سایت پالیتیکس هوم^{۲۲} (سایت تخصصی خبری پارلمان انگلیس)، در روز سه‌شنبه ۱۷ مهرماه ۱۳۹۷، مبنی بر ابراز نگرانی کمیسیون برابری و حقوق بشر بریتانیا در زمینه میزان رعایت موارد ایمنی و امنیت در استفاده از اسپری‌های ناتوان‌ساز، مانند اسپری فلفل در زندان‌ها، به‌رغم لزوم اتخاذ راه‌کارهایی از سوی مأموران و نگاهبانان این نهادها برای حفاظت از جان خود و در عین

^{۲۱}. گزارش کمیسیون برابری و حقوق بشر انگلیس. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.equalityhumanrights.com/en/our-work/news/britains-conflicting-attitudes-towards-equality>
^{۲۲} PoliticsHome

حال، ضرورت رعایت حقوق اساسی زندانیان؛ تأکید بر برخورداری تمامی زندانیان از حق بر زندگی بدون هراس از مواجه شدن با رفتارهای غیرانسانی، با توجه به نقش این اسپری ها به عنوان کنترل کننده رفتار زندانیان همراه با قرار دادن آن ها در معرض درد و صدمات و آسیب های جدی؛ همچنین درخواست کتبی این نهاد حقوق بشری از ادارات زندان های کشور، مبنی بر ارزیابی میزان اعمال محدودیت های لازم و رعایت موارد ایمنی در زمینه کاربرد این ابزارها^{۳۳}

۳- انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز شنبه ۱۴ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص تشکیل پرونده حقوقی برای سازمان ام.آی.فایو^{۳۴} سرویس امنیت داخلی انگلیس، و مورد پرسش قرار دادن اتخاذ احتمالی سیاست های مخفیانه از سوی مأموران این سازمان و از این رو ارتکاب آن ها به جرائم جدی، نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

الف) برگزاری دادگاهی در لندن برای بررسی احتمال ارتکاب مأموران سازمان ام.آی.فایو، به جرمی چون قتل و شکنجه، در خلال عملیات مبارزه با تروریسم در این کشور؛

ب) اشاره به سوابق طرح این پرونده، نخست در سال ۲۰۱۲، توسط یکی از قضات ارشد انگلیس، پنهان نگاه داشته شدن روند آن و دستور دیوید کامرون، نخست وزیر وقت، به قاضی مربوطه، برای مورد بررسی قرار دادن تنها، چگونگی اعمال این سیاست، بدون هرگونه اظهارنظر در خصوص قانونی یا غیرقانونی بودن آن، همچنین مطرح شدن مجدد این پرونده در اوایل سال جاری میلادی در دادخواهی مربوط به به چالش کشیدن اختیارات دولت انگلیس، در خصوص تحت نظارت قرار دادن مردم بریتانیا؛

^{۳۳}. گزارش سایت پالیتمیکس هوم. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.politicshome.com/news/uk/home-affairs/human-rights/press-release/equality-and-human-rights-commission/98926/equality>

۳۴MI5

ج) اشاره به فرآیند اعمال این سیاست مخفیانه - که در دادگاه از آن به عنوان «مسیر سوم» یاد شده - مبنی بر صدور مجوز برای مأموران ام.آی.فایو و یا افراد جذب شده از خارج از این سازمان، جهت ارتکاب به جرائم مختلف، باهدف مصون نگاه داشتن و یا دست یافتن به اطلاعات ارزشمند - اطلاعاتی که می تواند از وقوع جرائم دیگر ممانعت به عمل آورد؛

د) اشاره به مطرح شدن مجدد این موضوع در پرونده حقوقی ارائه شده از سوی چهار سازمان مردم نهاد در انگلیس و ایرلند، در روز پنجشنبه ۱۲ مهرماه ۱۳۹۷، در «دیوان تعیین اختیارات تحقیقات»^{۲۹} - دادگاه نظارت حقوقی بر عملکرد ام.آی.فایو و ام.آی.سیکس^{۳۰} (سرویس امنیت خارجی انگلیس) و اداره مرکزی ارتباطات دولتی^{۳۱} - سازمان اطلاعاتی و امنیتی مسئول در زمینه ارائه اطلاعات به دولت و نیروهای مسلح انگلیس - و غیرقانونی به شمار آمدن این اقدامات توسط سازمان های مردم نهاد مزبور و ه) اشاره به احتمال تداوم یافتن زمان این دادگاه برای ماه ها و یا سال های متمادی و تحت نظر قرار داشتن دقیق آن در ایرلند شمالی، به دلیل مدارک و شواهد به دست آمده، مبنی بر ارتکاب مأموران پلیس و امنیتی به جرائم جدی متعدد در دوران ۳۰ سال منازعه داخلی در این کشور از دهه ۱۹۶۰ تا دهه ۱۹۹۰.^{۳۲}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسپوتنیک، به نقل از روزنامه ل_کروا،^{۲۹} در روز پنجشنبه ۱۹ مهرماه ۱۳۹۷، مبنی بر احتمال صدور رأی از سوی کمیته حقوق بشر سازمان ملل، در ماه جاری میلادی (اکتبر ۲۰۱۸)، برخلاف قانون مصوب دولت فرانسه در سال ۲۰۱۰، مبتنی بر ممنوعیت استفاده از برقع (پوشیه) برای زنان، با توجه به اظهارات کارشناسان حقوقی کمیته مزبور در خصوص تبعیض آمیز بودن

^{۲۹}Investigatory Powers Tribunal

^{۳۰}MI6

^{۳۱}Government Communications Headquarters

^{۳۲} گزارش سایت خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/uk-mi5-counter-terrorism-criminality-۱۵۵۱۷۴۲۷۰۴>

^{۳۳}La Croix

این قانون و آسیب رساندن آن به مقوله آزادی دین و مذهب: گفتنی است که استفاده از برقع، علاوه بر فرانسه، در کشورهای دیگر، چون اتریش، بلژیک و دانمارک نیز ممنوع اعلام شده است؛^{۳۰}

۲- انتشار گزارش از سوی دیده بان حقوق بشر، در روز جمعه ۱۳ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص وضعیت نگران کننده مهاجرت نوجوانان بدون سرپرست به فرانسه و امکان ناپذیر بودن دسترسی آن ها به خدمات و امکانات دولتی، به دلیل فرآیندهای معیوب جاری، محورهای اصلی گزارش دیده بان به شرح زیر است:

الف) اشاره به اقدامات و روندهای ناکافی مقامات پاریس در حوزه حمایت از کودکان، از جمله انجام ارزیابی های کوتاه و محروم ساختن خودسرانه کودکان و نوجوانان مهاجر بی سرپرست، از به شمار آمدن آن ها به مثابه «کودک» و خدمات ضروری ارائه شده از سوی دولت، برای این گروه سنی از مهاجران - خدماتی چون، مسکن، تحصیل و بهداشت و درمان؛

ب) اشاره به منجر شدن این روند به سکونت یافتن کودکان مهاجر در خیابان ها و مواجه شدن آن ها با مخاطرات متعدد، هم زمان با محروم شدنشان از خدمات دولتی: گفتنی است که به رغم گزارش مفصل تهیه شده از سوی دیده بان حقوق بشر، در ماه ژوئیه سال جاری، در این خصوص و ابراز نگرانی مقامات این نهاد بین المللی در این زمینه، مصاحبه های انجام شده از سوی دیده بان حاکی از آن است که وضعیت این کودکان و نوجوانان در ماه های اوت و سپتامبر نیز تغییری نیافته است؛^{۳۱}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۳۰. گزارش خبرگزاری اسپوتنیک، به نقل از روزنامه ل کروا. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.urdupoint.com/en/world/un-human-rights-panel-may-slam-french-burqa-l-۴۵۳۷۱۲>.

Organization for Defending Victims

۳۱. سوابق در گزارش های پیشین:

* انتشار گزارش ۵۷ صفحه ای از سوی دیده بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۱۳ تیر ماه ۱۳۹۷، با عنوان همچون «بلیط بخت آزمایی: برخورد خودسرانه با کودکان مهاجر در پاریس»، پس از مصاحبه این نهاد با ۴۹ کودک بی سرپرست، بررسی ارزیابی های سنی انجام شده از سوی مقامات فرانسه در ۳۵ پرونده و گفتگو با وکلا، کارکنان نهادهای حقوق بشری و مراکز غیر رسمی، مراکز حمایت بهداشتی و مقامات دولتی، مبنی بر:

الف) استفاده مجریان و مأموران قانون، از فرآیندهای نادرست در زمینه ارزیابی سن کودکان مهاجر بی سرپرست در پاریس و از این رو، حذف کردن بسیاری از آن ها از فهرست کودکان نیازمند دریافت مراقبت ها و حمایت های ضروری؛

ب) بی خانمان ماندن صدها تن از این مهاجران نوجوان و ناگزیر شدن آن ها به خوابیدن در خیابان های این شهر؛

ج) منجر شدن عملکرد خودسرانه مقامات مسئول در این زمینه، از جمله ارزیابی سن بر مبنای ظاهر، انجام مصاحبه های چند دقیقه ای و ارجاع دادن آن ها به فرآیندهای طاقت فرسا و طولانی مدت دادگاه های فرانسه، به بزرگسال شمرده شدن کودکان و حذف آن ها از فهرست افراد برخوردار از شرایط لازم برای زندگی کردن در پناهگاه های اضطراری و دیگر خدمات حمایتی؛

ج) اشاره به قوانین فرانسه در این خصوص، مبنی بر لزوم رعایت فرآیندهای جامع و چندجانبه از سوی مقامات مزبور، به منظور ارزیابی سن نوجوانان مهاجر، عمدتاً از طریق مصاحبه‌های طولانی‌مدت: لزوم توجه به برآوردهای دیده‌بان حقوق بشر در این زمینه، مبنی بر انجام مصاحبه‌های تنها ۲۰ الی ۳۰ دقیقه‌ای با این دسته از مهاجران، جهت ارزیابی رده سنی آنها؛

د) اشاره به وجود تفاوت چشمگیر میان مزایای مادی و حقوقی اختصاص‌یافته به کودکان مهاجر بی‌سرپرست، در قیاس با مهاجران بزرگسال و لزوم بهره‌گیری مقامات مسئول از معیارهای مناسب و قانونی برای حصول اطمینان از سن نوجوان مورد نظر و محترم شمردن حقوق و منزلت آنها، در صورت وجود هرگونه تردید در این زمینه؛

ه) تأکید بر لزوم اسکان دادن اضطراری کودکان، به مدت ۵ روز، پیش از قرار دادن آنها در معرض آزمایش و مصاحبه و اشاره به وجود موارد متعدد، مبنی بر انجام مصاحبه‌های مزبور، به محض ورود این مهاجران بی‌سرپرست به خاک فرانسه، پس از روزها خستگی، بی‌خوابی، گرسنگی و ... و درخواست از آنها برای پاسخگویی صحیح به مجموعه‌ای از سؤالات مفصل؛

و) اشاره به محروم شدن بسیاری از این کودکان و نوجوانان از مزایای دولتی، به دلیل عدم برخورداری آنها از مدارک شناسایی و هویت و یا شاغل بودنشان در کشور خود و یا در مراحل سفر به اروپا، همچنین طولانی بودن روندهای تجدیدنظرخواهی از مقامات حقوقی در این زمینه، به مدت چندین ماه یا بیشتر و محروم ماندن این مهاجران بی‌سرپرست از امکانات دولتی در این فاصله زمانی.^{۳۲}

Organization for Defending Victims of Violence

د) محروم ماندن اکثر نوجوانان فاقد مدارک شناسایی و یا حتی برخورداری از این مدارک (همچون، شناسنامه، گذرنامه و...)، از خدمات حمایتی پس از طی روند مصاحبه‌های طولانی، به دلیل قرار نگرفتن آنها در زمره کودکان؛

ه) استفاده مأموران مربوطه از شاخص‌های مبهم دیگری چون، کار کردن این کودکان در کشور خود و یا در مسیر سفر به اروپا، تصمیم آنها به انجام سفری طولانی و دشوار بدون والدین خود، مهارت این کودکان در مکالمه به زبان فرانسه (با توجه به مهاجرت بسیاری از آنها از کشورهای آفریقایی فرانسه‌زبان)، مشخصات رفتاری و گفتاری و آزمایش‌های تراکم استخوان، برای تشخیص سن کودکان و نوجوانان؛ و) افزایش تعداد کودکان مهاجر بی‌سرپرست در پاریس و دیگر شهرهای فرانسه در سال‌های اخیر: برآورد ۴۰۰ کودک بی‌سرپرست و بی‌خانمان در پاریس، توسط دیده‌بان حقوق بشر از زمان شروع این تحقیق در فوریه ۲۰۱۸؛

^{۳۲}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/10/05/paris-dire-situation-migrant-adolescents-arriving-alone>